

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Serisori nefrancoate nu se pri-
mesc. Manuscrisul nu se re-
trimiți!

Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler
(Otto Haas), Heinrich Schulz, Alois
Bernoldi, M. Dukes, A. Oppel, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mezei, Eckstein-Bernat;
în Frankfurt: G. L. Dausbe; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmondă pe o coloană 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicării mai dese
după tariful și învoiașă.
Reclame pe pagina III-a o
seriă 10 cr. v. a. s. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL III.

„Gazeta” ieșe în fiecare zi
Abonamente pentru Anst-Ungari
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piațamare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dăsu în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 67.

Brașov, Joi 23 Martie

1889.

Nou abonament

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.”

Cu 1 Aprilie 1889 st. v. se deschide nou
abonament la care invităm pe toți amicii și apri-
jitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl.
pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci,
pe șase luni 20 franci,
pe un an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de
Duminică:

Pentru Austro-Ungaria:

pe an 2 fl. —
pe șase luni 1 fl. —

Pentru România și străinătate:

pe an 8 franci.
pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou,
să binevoască a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Brașov, 22 Martie v.

În ajunul ședințelor, ce se
vor ține în Năsăud pentru in-
troducerea noului statut privitor
la administrarea fondurilor gră-
nițesci, care statut voiesce să-l
impună guvernul cu omenii săi
foștilor grănițeri din teritoriul
regimentului al II-lea român, este
de mare interes a cunoaște
și păreri, ce domnesc în po-
por.

De aceea dăm loc mai jos
unei corespondențe, ce ni-o tri-
mite un fruntaș sătenu grăni-
țer, în care se oglindesc păreri
ce domnesc p'acolo în sinul po-
porului grănițesc năsăudenu,
despre modul de chivernisire a
averei grănițesci, despre refor-
mele plănuite și pașii ce ar fi a

se face față cu ele. Lăsăm să
urmeze corespondența așa cum ni
s'a trimis, fără nici un comen-
tar din parte-ne:

Domnule Redactor!

Noi moșnenii simțim când are
să se facă iernă și primăveră, că
una cu plăia și omăt, cealaltă cu
plăia și înverdit se începe, că de
nu se începe așa, nu la mult bine
ne așteptăm. Și așa judecăm
noi toate lucrurile, după a gândirei
noștre fire, că ce sfârșit pot să
arate.

Ne dore auzind povestindu-se
că averea noastră grănițescă dela
Năsăud se o chivernisească în vii-
torul comunele, era noi grănițerii;
adece noi noi moșnenii, ci veneticii
precum înțelegem noi, de vreme
ce scim câte lucruri se fac pe
sate din poruncile mai înalte, pe
cari noi nici după mai mulți ani
nu le pricepem, ci trebuie numai
să plătim ca să nu ne ducă exe-
cutorii cu gendarmii bucăciorele.

Noi vedem și cine-să comu-
nele, adece: un birou și un no-
tăraș venetic; și pentru faptele
lor plătim să luăm și răspun-
dere asupra-ne?

Cetea din gazete odată badea
Toderu a Popenilor: „Amu nu
se temu Români de scurtări că au
atâția cărturari câtă vai Dómne!”

Ei bine, dera noi scim că o-
pinca să înverte dela papuc, și
dece papucul a călcatu rău, apoi,
veți Dómne, plătesce opincă cu
așele și cu obielele! Nu putem
dice că nu avem cărturari, ba
da, și încă ni s'ar părea pre mulți
că la stupul unde-să multe matce
vedem noi sfârșitul! Cărturarii
noștri, pe cari scim, toți ș'o
făcut bibliile lor prin orașe mari
pe la școle înalte din Graț, Beciu,
Peșta, Sibiu, Clușiu, Praga și
Gherla, și au atâtea biblii câtă
nu ar încăpe nici într'un coran.
Pentru aceea poște nu se nără-
vescă socotindu-și fiecare biblia

lui de cea mai bună, adece cum
se face la noi în sat, că lucrurile
atâtea s'au desbătut, până res-
bătându-se au rămas sătenii dela
patru boi cu câte o vacă și și a-
ceea nu scim până când?!

Dera noi dela acești mucenici
nu mai putem aștepta nimic
pentru că alu lor plugu biblia
fiind, parte-să dascăli mari și
mici, parte-să diregători civili, po-
litici și bisericesci, adece toți
slușbași, ér noi din moși strămoși
scim că sluga nu-i stăpănu, și
cine-i slugă, trebuie să jõe după
voia stăpănului său și nu după a
inimei sale voia. Cei cinc ad-
vocați, cari cu noi se socotesc a
fire, prigoniți fiind, își au și ei
frica lor.

Apoi dera a cui e răspunderea
dacă averea noastră grănițescă va
trece la străini? Pentru că noi așa
gădim că chivernisându străinii
averea noastră, socoti-vor a fi ei
întău și numai ce le vor întrece
lor, ne vor da și nou. Dera și
acesta, când se nimeresce ca om-
lui pământean să-i intră?

Veditu se pare a fi că chiver-
nisirea averei grănițerilor prin co-
mune, dovedesce schimosirea tablei
noștre de drept, adece sărăntocii de
grănițeri la averea lor se nu mai
aibă drept. Ei dera noi prosti-
mea nu putem dice, că nu avem
drept, căci averea e în mâna nos-
tră, și noi numai pe aceea o avem,
de vreme ce altă avere nu am pu-
tut face, pentru că cătane fiind
mai o sută de ani și apărându avu-
tul țerei de dușmani, parten-au
rămas oșele prin băta, parte, so-
sind acasă era numai oșe, nu
am putut agonisi ca să avem
și noi ca vecinii noștri. Cu atâtea
mai vartos, că aședtura noastră
naturală, după muncă de un an,
abia ne aruncă semența înapoi.
Așadera, de ce să ne chivernisească
alții averea în folosul lor, pe
când ne simțim destoinici a ni-o
chivernisi noi în folosul nostru și

alu urmașilor noștri moșneni gră-
nițeri, fiă cu toți împreună ori fiă-
care în parte?

Noi, cu a noastră pricepere, vë-
dend cum umblă vremele, socoti-
m că răspunderea de până aici
e a advocaților noștri, pe cari
i-a îndreptătu legea firei și noi
se fiă acelei averi credincioși pă-
zitori. Ei sunt datori a ne che-
ma pe noi toți prostimea, la o
strinsură, ori unde în țară, și să
ne spună că ce au făcut până
acum, ca să scim cum au umblat ei
la monarhul nostru și ce le-a
spus? Eară noi prostimea apoi
să ne înțelegem romănesce și
creștinesce că ce ar fi de făcut
în privința chivernisirei averii
noștre? Și că ce pași s'ar afla
de bine a se mai face? Decă din
sfătuirea noastră eși-va ca să mer-
gem la monarhul nostru cel
bun, ca și la străbunii lui cei mi-
lostivi, apoi și noi cătanele ne
vom duce și vom vorbi, care
cum vom pute după cum am
învețat în cătăniă, nemșesce ori ro-
mănesce, cu Majest. Sa și dece Mo-
narhul nostru ar gândi de bine a fi,
ceea ce noi nu credem, să mergă a-
verea noastră la străini, ne vom
ruga cu umilință ca să se milos-
tivescă prea grațios a constrînge
și pe Săcui la repunerea averii
impărțită între ei și a-o da comu-
nelor spre chivernisire; era dece
s'ar milostivi a ne lăsa să impăr-
țim averea între noi, (ceea ce ér
cu anevoiă putem socoti, pentru
că averea noastră nu este avere
de negoț, ci e lumina întunere-
cului, ar fi că ni-s'ar stînge lu-
mina aprinsă de străbunii Majes-
tății Sale, ceea ce și a presupune
numai iertat lucru nu ar fi) am
impărți-o între noi, și pentru asta
impărțire făcută între noi, înainte
lumei datori vom fi a lua noi
răspunderea față cu următorii
noștri; era pentru stricarea așe-
dămintelor de cultură, din pricină
de neavere, răspunderea rămăne-va

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Regele Milanu.

(Fine.)

Cu o zi mai târziu sosi Rayovici
și Petrovici în Nișu. Era 10 ore noaptea.
O noapte viforată și întunecată se aședă
asupra Nișului, în care domnea o tăcere
adencă; numai ici și colo se furișă in-
cetinelu, ca un spirit al trecutului,
câte un Turcu pr'n stradele mute. În
conac ardeau luminări, căci erau aștep-
tați miniștri.

Garașanin, care veghiase multe nopți
și avea să se lupte cu cele mai misera-
bile greutăți, spre a-și aduce la valoare
inteligința sa, odihnia ostenit în pat.
Ca fulgerul se ridică când intrară pri-
etenii. „E bine” — duse el — „c'ăți
venit, am lipsă de ajutorul vostru față
cu regele, care toate vră să le lase bal-
tă și să plece.” Se sfătuiră până în
dori de zi, la 8 ore intrară miniștrii în
sala de primire a regelui, o oda simplă,
spoită albă. Regele nu-și ascuse sim-
țului de neplăcere. Elu părea ostenit,
perplex, mâna sa se recise ca ghiața și

se împiedea în vorbire. Miniștrii îi im-
părtășiră ca rezultat al sfaturilor lor,
că cabinetul nu va aproba nici-odată
intențiunea regelui de a abdice dela
tron, că de aceea membrii guvernului
au refusat să se prezente în Nișu și
că-i propun a face o schimbare în mi-
nisterul de esterne, a se reîntorče im-
ediat la armată și a lua erăși comanda.
Regele, care ședea într'un fotoliu de
stejar, sări deodată în sus. „Este stră-
lucită situația în care am ajuns!” —
strigă el. „Trupele mele nu voiesc să
se bată, guvernul meu nu voiesc să mă
asculte — în adevăr sunt un principe
de invidiat!”

Fiă-care din miniștri luă cuvântul,
fiă-care vorbi ca un înțelept cunos-
cător de omeni, precaut și totuși cătă se
putea de hotărât. Regele asculta ca și
când n'ar vră să credă ce aude. „Tre-
buie să mergu”, duse el deodată, „imi
este clar, nu există un alt mijloc. Eu
singur port vina tristei noastre situa-
țiuni, poporului îi trebuie o jertfă; tre-
buie să mă duc, nu pot să rămănu” —
„Nu poți merge, Sire”, îl întreruse

Garașanin; „ești rege și tată și amendoi
îți impun îndatorirea de a persevera. —
Regele pentru-că nu poște voi să isbu-
nescă un războiu civil; tatăl pentru-
că nu poște lăsa fiului său o tristă moș-
tenire, nu poște să sufere, ca regimul co-
pilului său să fiă legat de o mare ne-
norocire.” — „E bine, dera atunci să
facă regina regentă!” strigă Milanu, „eu
sunt gata de a lua asupra-mi postul
unui comandant alu armatei.” — „Nu
este acea abdicarea la tron înaltă
formă?” întrebă Garașanin. — „Dera
voiesc să aibă această regentă! Regina
voiesc tronul. Să-l aibă dera!” Re-
gele luase la cuvintele acestea o poziție
amenințătoare față cu miniștrii săi, vocea
sa tremura, din fiă-care cuvânt alu său
răsuna adencă patimă.

„Regina”, duse Rayovici, ne-a pri-
mit înainte de plecarea noastră; fiăcare
din noi i-a spus, care este convingerea
sa. Ea va primi totu ce veți ordona
Maiestatea Vostră, căci scie, că pentru
fiecare dintre miniștri numai dorința re-
gelui este valabilă și că fiăcare din noi
mai bine va jertfi capul său decât

un peru din capul Maiestății Voștre.”
— Regele părea liniștit; urita suspi-
țiune în contra reginei, ce se încuibase
în sufletul lui, nu era delaturată, dera
încrederea în consiliarii lui părea că s'a
reîntors; elu își schimbă tonul și a-
runcându-se ostenit în fotoliu duse:
„Bine, voi să-mi dați timp de cugetare;
dați-mi 3 ore timp. Duceți-vă! Numai
Garașanin să rămăne.” — Urmă o lungă
pausă, se făcu o adencă tăcere, o tăcere,
în care luptele, ce mișcau pe rege și pe
ministrul său, păreau a se continua.
Deodată duse Garașanin cu o sərbăto-
rescă serioșitate: „Sire, înainte de a de-
cide definitiv voința Vostră, binevoiti
a asculta încă odată pe cel mai cre-
dincios dintre credincioșii voștri. Acastă
abdicare nu-i iertat să se întemple și
nu voi da niciodată consimțământul
meu la ea. Nici-odată! Sunt în pose-
siunea puterii, o voi esercia în acest
cas, precum imi dictază datoria și iu-
birea de patriă, pe deplin conșciu că
am să răspund de ceea ce fac. Poște
cineva să acuse pe un ministru, care
răstornă pe un rege, nu însă pe acela,

acelora cari cu volnicia silescu risipirea lor.

Dreptu aceea afe toti, cari ne cunosc si carora li se cuvine a scl gandulu nostru, ca dreptate ceremu dupa dreptu si aceea a ni se tintui pe cale pacinica dorimu si anume pe calea Coronei, cum am aratat mai susu.

Sub sistemul de guvernare alu lui Tisza.

In 22 Martie n. c. s'a pertractatu inaintea juriului din Aradu procesulu de pressa intentatu din oficiu din partea lui Sigismundu Ormos, vice-comitele comitatului Aradu, si a folsgabirului Franciscu Bessenyei contra lui Anton Kadar (odiniora Binder), redactorulu foicei germane „Freimuthige“ din Timisoara pentru trei articuli, dintre cari unul s'a publicatu sub titlulu „Hienele administratiunei“. In toti trei articuli susu d'isulu vice-comite si solgabiru suntu acusat' cu cele mai mari fara de legi, d'icandu-se, ca ei prin uneltiri de specula neiertate desp'ia poporul si-lu inşela fara nici o mila. Juraţii prin maiortate de voturi au constatatu, ca articuli lui Kadar continu in adev'ru atatu delictul vatamarei de onore, catu si calumnia contra numiloru functionari, der pentru acesta l'au declarat' ca nevinovat' si tribunalulu pe basa acesta a achitat' pe Kadar, er pe acuatori i-a judecatu se plat'ca 120—150 fl. remunerati la advocati si 163 fl. pe sema martorilor. — Se inţelege, verdictulu acesta, pronuntatu contra slusbasiloru d-lui Tisza, a superatu multu pe guvernamentali, ale carora foi ataca in modu violentu juriulu de pressa.

Opozitionala „N. Temesv. Ztg.“ scrie din acestu incidentu unu articulu, ce-lu incheia cu urmatoarele cuvinte:

„Tote natiunile au privitu in institutiunea juriului de pressa o creatiune dintre cele mai liberale. Catu de strainu ni-se pare acum, ca tocmai organele „liberale“ de pressa ataca in modu atatu de vatamatoru juriulu de pressa? Inse chiaru si aci se reoglindeza oportunitatea sistemulu de guvernare alu lui Tisza. Cand juraţii au condamnatu pe unu generalu ca Doda, seu pe alti oposanti ai lui Tisza, atunci pressa guvernamentală lauda pe juriu si-lu inalta pana la ceru. Cand inse juraţii prin verdictulu loru infierar pe unu vice-comite, pressa guvernamentală incep' se urle de ingretosare si de consternatiune. Omenii, cari sciu cugeta si judeca obiectiv, sciu se aprecieze acestu pasire.“

Din parte-ne n'avemu d'a adauge nimic. Aşa inţelegu, regimu si sovinişti, libertatea, nu numai de pressa, ci libertatea in genere. Numai cand e

vorba de condamnarea unui Nemaghiaru aplauda toti, opozitionali si guvernamentali, deopotrivă.

Sup'area Muscalilor.

Sub titlulu „Apreţiaru necuviinciose“ scrie „Epoca“ dela 21 Martie:

„On ne peut contenter tout le monde et son père“, (nu poti multami pe tota lumea si pe tata-s'eu) dice moralitatea unei fabule vechi, mai vechi si decatu cele doue diare rusesci a caroru sup'are ni-o arata o telegrama ce damu mai la vale. Ori catu de bine ai face, totu nu isbutesci a impaca pe tota lumea. O dovada mai multu ne o da definitiva regulare a cestiie urmarei la tronulu nostru. Ceea ce ne-a multamitu forte pe noi, a mahnit' cu deosebire multu pe diare rusesci „Novoie Vremia“ si „Sviet“. Etă, intr'adeveru, cum resumă telegramulu apreţiarile, nu pentru prima ora necuviinciose, ale acelor jurnale:

„Novoie Vremia“ si „Sviet“ esprimă „nemultamirea loru in privinta alegerei „Principelui Ferdinand de Hohenzollern“ ca mostenitoru alu tronulu României. „Ele declară, ca acestu decisiune arbitrară trebuia se fie supusa unei Adunari Constituante. Apoi, facend' alu siune la recentele expulsari ale supusiloru „rusi, indemna guvernulu român se se „păzescă“.

Norocu inse, ca numitele organe de publicitate nu sunt' printre factorii inscrişi in Constitutiunea noastra si care trebuiesc se concure la alegerea Domnulu nostru si a urmaşiloru sei; o imprevjurare fericita inca este si faptul, ca suntemu in regula in privinta procedimentelor pentru desemnarea mostenitorulu. Nu mai este der nici nevoie, nici vreme de a convoca o noua constituantă, caci o constituantă veche s'a rostit' in acestu cestiie. Deci, bunu alesu este Prinţulu Ferdinand, cuseu fara agrementulu unor foi rusesci.

In privinta imputarei a doua, ce se face guvernulu, aceea adeca a expulsarei unor supus'rusi, nu vomu cerceta din nou decă ministerulu a fostu indreptat' ori ba se ia asemenea masuri, der diarele muscalesci pe care le-amu citatu se insarcinaza in se a justifica si legitima acea urmare; ele chiar ne spunu se ne pazim' de densele; ne-amu pazitu si ne vomu pazi.

Er „Telegrafulu Român“ (din Bucuresci) dela 21 Martie scrie:

Oficiulu organu alu ministerulu de externe din Petersburgu „Journal de St. Petersburg“ publică urmatoarele:

„Guvernulu român a credut' de „cuvinta a alunga de pe teritoriulu re-

care nu se inspaimenta de nimic spre a-lu conserva țerei sale. Decă nu se pote altfelu, voiu semna subscrierea v'ost'ra cu mana mea pe unu act, spre a ve impedece de a face aceea, ce pote aduce tolosu numai dusmailoru v'ost'ri.“

— „Voiu se am timpu de cugetare!“ replică regele aspru. „Poti se te duci!“

— Garaşanin is' facuse planulu. Elu pare decisu de a interna mai bine pe rege in conacu, decatu de a suferi ca se-s' parasesca țera si tronulu.

La 2 ore primi Milanu pe ministrii sei. „Ve fact' pe voia, primescu propunerile v'ost're!“ le dise elu. „Voiu merge la trupe, Joica va fi ministru de resboiu, Garaşanin rămâne in Nişu.“ — „Voim se urmam' Maiestatii V'ost're, vieţa noastră se garanteze si se apere pe rege dinaintea oricarui pericul!“ „Nu mai vorbiti de acesta!“ raspunde Milanu. „Nu voue, nu fiului meu; nimenui, nimenui nu voescu se pregatescu unu pericul. Pastrati-ve vieţa, toti sunteţi necesari pentru țera, pentru copilulu meu!“ Milanu tresari cand rosti aceste cuvinte, lu dedu ministriloru mana, cari simteau

(După „N. fr. Presse“.)

„gatului, sub cuvintu de escitare a poporatiunei rurale in contra ocarmuirei, pe mai mult' supus' rusi. Se speram, ca guvernulu român va satisface reclamaţiunea intemeiată, care s'a facutu cu ocaziunea acestui incidentu si valua masur' pentru ca asemenea lucruri se nu se mai intempe in viitoru, multumita unu zelu prea mare a agentiloru sei.“

Nu cumva Muscalii ar fi avendu pretentiă, ca in locu se damu afară din țera pe iconarii si juganarii, cari propaga rescolă prin sate sei impam'entanimu si sei intempanam' cu canteculu:

Zdrostvui ruski serebro, serebro.

Atatu ar mai trebui.

SCRILE PILEI.

Parastasu pentru Episcopulu Popasu. In biserica Sf. Treime de pe Tocile s'a oficiatu in 19 Martie unu parastasu pentru fericitul Episcopu Ioanu Popasu. Finindu-se slujba parastasului, D-lu parochu V. Sfetea a tinutu o vorbire amintindu meritele multu regretatulu episcopu, ce si-le-a castigatu pentru natiunea si poporul român pe terenulu şcolar-bisericescu catu timpu a pastorit' sf. biserică ca protopopu in loculu seu natalu, in Braşovu, si ca Episcopu in Diecesa Caransebesului.

Din pašaliculu lui Banffy. Cei 12 membri denumiti din partea guvernulu, si pe basa statutulu impusu, in comitetulu administrativu alu fonduriloru şcolastice centrale si stipendiiloru din fostulu districtu alu Năsudulu, suntu urmatorii: 1. Bodo Kálmán, judele cercualu alu Beşeneului (neromân). 2. Iakab Janos, fiscalu comitatensu (neromân). 3. Elie Burduhos, notaru comunalu. 4. Vasilie Grozea, preotu gr.-cat. in Maieru. 5. Florianu cav. de Porcius, fostu vicecapitanu alu districtulu Năsudulu. 6. Dr. Emilu Filipanu, medicu cercualu. 7. Vasilie Papu, jude reg. 8. Gregoriu Pleiosu, prof. gimn. 9. Vasilie Onigaşu, inv. 10. Antonu Georgiu. 11. Stefanu Vărărean. 12. Procopiu Cuteanu, (toti trei amploiaţi comitatens). — Inceputulu s'a facutu deci cu doi neromani; nu va trece mult si voru fi toti doispredece neromani.

„Valurile Dunării“ la prandulu lui Bismark. Intre bucăţile musicale ces'au esecutat' la prandulu lui Bismarck, la care a luat' parte si imperatulu Wilhelmu, cea dinteu piesă a fostu „Valurile Dunării“, cunoscutulu valsu de Ivanovic, şefulu unei music' de Dorobanti. Cantarile au fostu esecutate de o capela militară imbracata in haine civile.

Focu. In Vale a arsu şura lui Ionu Itu pricinuindu-i-se o pagubă de 320 fl. si a lui Ionu Itu Dotiţu pricinuindu-i-se o pagubă de 440 fl. Lui Valerie Oprişu din Ucea de josu i-au ars nice paie in preţu de 200 fl., asiguraţi. In Şuramare a arsu grajdulu lui Ionu Vladu in preţu de 200 fl. asiguraţi; foculu s'a produsu, dice-se, din nebagare de semă, fumand' tutunu in grajdu. In Tinţari a arsu casa nelocuită a veduvei Reveica Ciolanu, asigurată pe 150 fl.

Postu de magistru postal. Cu contractu si cautiune de 600 fl. e de ocupatu postulu de magistru postal in Dicio-St. Martinu, comit. Târnava mică. Léfa: 1050 fl. pe anu, 145 fl. cheltueli de cancelariă, 257 fl. cheltueli de distribuie si 10% tantieme din venitul brut alu oficiulu telegraficu. Petitiunile se adreseza la directiunea postală si telegrafică din Sibiu.

De frică. In 30 Martie n. s'a petrecutu o scenă grozavă in localităţile reuniunei de consumu din Tyrnau. Controlorul Ladislau Emmer, dintr'o familiă distinsă, scose deodată unu revolveru in faţa publiculu si a celorlalti functionari

si slobodi mai multe impuscaturi asupra şefulu reuniunei, anume Czemez, care a fostu numai atinsu de unu glonţu. Restulu de doue impuscaturi le descarca Emmer aspraş' rânindu-se usoru. Se dice ca Emmer a comis' acestu faptu de temere se nu fia descoperita o defraudare mai mare ce a sev'şit' elu.

Romanu confiscatu. Oficiulu vamalu din Pojunu, in urma unei ordinaţiuni ministeriale, a confiscatu tote exemplarele din romanulu ce apare in fascicule in Mannheim, cu titula „Das Drama in Mayerling“. Romanulu se ocupa cu cauzele sinuciderei archiduculu Rudolfu.

O babă de 129 ani. „Epoca“ scrie: In ziua de 22 Februarie l. tr. a incetat din vieţa femeia Macrina Bendarencu din comuna Sf. George, judeţulu Tulcea, in etate de 129 ani apröpe. Pana in ultimulu momentu alu vieţii sale, ea nu numai ca si-a pastratu intregimea facultatiloru mintale, der nici odată in vieţa ei nu s'a servitu de ochelari; in comună ea trecea de cea mai bună lucrătoare in torsuri de lână si si-a profesatu meseria acesta pana in momentulu decedării; ea are unu fiu mai mare in vieţa, in etate de 80 ani.

Imbnetăţirea sörtei țeraniloru in România.

(Urmare).

D. M. Kogălniceanu. Din discuţiunile urmate in acea adunare, din memoriile si propunerile diferite, din scrierile numeroase publicate de pressa din tote colorile a esitu in fine proiectulu legei rurale pe care l'am infatışatu Parlamentulu in ziua de 2 Aprilie 1864.

In ziua acesta, cand proiectulu s'a prezentatu Camerei, elu s'a publicatu si prin „Monitorulu Oficialu“, nu spre a agita, ci spre a linişti, nu spre a produce rescolă, ci spre a o preveni.

V'am spus, d-lor, ca insaşi liniştea era ameninţată din ziua răspândirii proiectulu nedreptu si nechibzuitu elaboratu de comisiunea centrală.

Proiectulu prezentatu de mine Camerei, pote ca a întăritu pe stăpanii de moşi, der negreşitu ca a liniştitu pe țeranu.

Ei bine, pentru acestu simplă publicare, pe care in poziţiunea in care ne aflam in 1864 ar fi facutu o si unu ministeru liberalu conservatoru, mi am atrasu unu teribilu votu de blam, o declarare din partea maiortăţii conservatoare, ca nu voia a lucra cu mine! Acestu actu era preludiulu lovirei de statu din 2 Maiu 1864.

Onor. D. Carp bucura-se, ca astăzi, dupa 25 de ani, i se face aceeaşi imputare: A cutezat' d-sa se publice inaintea alegătoriloru proiectulu de lege care voia se-lu propie Cameriloru; a cutezat' se publice in programulu ministerialu reformele ce le credea necesare menite de a preveni o nouă resculare a țeraniloru.

Inţelegeti forte bine, ca eu, Stanu pătitulu, eu suferitul, condusu cu suvenirile de anul 1864, nu pot decatu se compătinescu onorabilulu d. Carpu, si se vedu in publicarea proiectelor d sale unu curagiu care ii face onore. Bine a facutu ca le-a publicatu. Glasurile cari in 1864 blamau proiectulu legei rurale sunt astăzi răguşite si puţine.

D. Carp n'are der a se teme de a dobendi unu votu de blam, si catu pentru mine ii dicu: Inainte si inainte! Inse acolo unde me despărtescu de d-sa este, ca dupa ce a publicatu programulu seu care i face onore d-sale si d-lui preşedinte alu consiliulu, d. Rosetti, d-sa a facutu concesiu, a permis ca colegii sei sei denatureze proiectele, incatu astăzi ne aflam in faţa cu patru proiecte, deosebindu-se unulu de altulu in mai multe puncte esenţiale.

Onor. d-nu Aslanu, in cuvintulu seu, ni-a disu unu cuvintu forte inţeleptu si pe care cu totii nu trebuie se-lu scapam din vedere: La 1866 tote partidele au contribuitu la facerea constitutiunei noastre politice, totu asa noi acum trebuie se ne ridicam cu sufletulu, si conservatori si liberali, se ne inţelegem ca se damu țerei noastre si o singură constitutiune socială, votată de tote partidele ce se află in parlamentu.

Numai atunci țera noastră va putea da pieptu la tote greutăţile si la tote pericolele, si in timpu de pace si in timpu de resbelu. Der aţi ce avem

...ntea noastră? Avem patru proiecte; care partid trage pânza la sine, sperând că d'or va câștiga ceva, într'unu interes exclusiv, pe când toate partidele împreună înțelese am face ca printr-o lege unanim votată să câștige tota populațiunea rurală, fără ca proprietarii mari să piardă ceva.

Am vădută, d-lor, cu această ocazie lucruri cari m'au durut; am vădută că pasiunile cele rele, pe care le credeam stinse, se desfășură din nou. Am vădută cum fie-care din noi, în loc să îndemne pe ceilalți de alte credințe la împreună înțelegere, ca să dea o lege bună, vinu de lovesc în credințele altora, vinu cu nedreptate de a-și atribui exclusiv toate reformele câte s'au făcut în această țară de 30 de ani și tăgăduiesc adversarilor lor ori-ce participare, ori-ce merit în opera regenerării noastre politice și sociale.

Așa, cu mirare am vădută pe d-lu Emilu Mavrocordat strigându în această cameră: Numai noi conservatorii am făcut ceva pentru țeran în trecut, și mă bucur, că și ați noi prezentăm o lege democratică. Vă bucurați, d-lor conservatori, că prezentați o lege democratică? Dér care este această lege democratică? Póte legea a cărui raportor este d-lu Popescu. N'aveți de ce vă tăli de această lege, căci numai democratică ea nu este. On. d-nu Popescu în raportul său reproduce o frază din expunerea de motive a legii prezentate de actualul ministru al domeniilor, și ne îndemnă să ne felicităm cu toți de dărnicia prevădătoare a străbunilor noștri, a cărora pioșe legături au constituit întinsul domeniului Statului, care ne permite ați a rezolva o chestiune grea fără a lovi nici unu interes legitim și a atinge nici unu drept. Așa este, însă numai în parte; căci trebuie să ne aducem aminte, că din strămoșii D-vóstre numai cei vechi, numai adevărații boieri români, celu puțin în cea mai mare parte, făceau monastiri mari și frumoșe, luau din averile lor moșii și le închinau locașurilor sante, zidite de densii, puindu-le ca condiție întretinerii de spitale, de școli, și alte asemenea de folos public; ér ceilalți strămoși ai D-vóstre mai recent, mai amestecați cu sânge străin, luau moșile și vechile monastiri dide de părinții lor și le subjugau călugărilor greci. Și trebuia cineva să fiă cu totul nesciutoru alu lucrurilor acestei țări spre a ignora abuzurile, jafurile și scandalurile ce cu veniturile moșilor dize închinare făceau până în zilele noastre acei *harmășari grecesci*, cari purtau numele de egumeni în monastirile închinare. (Ilaritate).

În tinerețile mele am vădută cu ochii mei pe unulu din acesti pioși călugeri, și era unulu din cei mai buni, percurgându satulu Papăuți și alte mahalale ale orașului Botoșani, și executându personalu pe bieții locuitori să răspundă bezmanulu datoritu monastirei închinare din Papăuți. Rogu pe D. primaru de Botoșani, onor. nostru colegu Enacovic, să declare, decât cele spuse nu sunt adevărate; faptele sunt expuse în acte și sute de petițiuni aflate în arhivele primăriei. Prea cuviosulu părinte, cu cărja pastorală în mână, . . . (intreruperi, ilaritate) intra din casă în casă, din cărciumă în cărciumă, și spărgea ferestrele, ridica ușile și strica carafele cu rachiu. Bieții Români, cu femeile și copiii lor, rămăneau tremurându în mijloculu iernei în case fără uși și ferestre, și toate acestea le făcea pentru că nu li-se plătise doi-trei sfași datoriti din bezmanulu monastirei. D'apoi scandalosul traiu alu sântilor părinți! Ei aveau caretele cele mai luxuóse, cei mai frumoși cai, mobilele cele mai resfătate și pe densesle accesorii încă și mai frumoșe! (Ilaritate, aplause.)

Acestoru scandaluri demoralizătoare, spectatori am fostu cu tota generațiunea mea de pe atunci, și conservatori și liberali? Toți ne-am jurat că să lucrăm spre a ajunge la puțința de a'i retrimit la Ierusalim, la sântulu Munte; la Sinaia din Egiptu pe acești sânti părinți, ce făceau atâtea păcate în numele Domnului! D-vóstru D-lor ați menționat cu laudă pe acei strămoși, cari au dat călugărilor pământeni și străini atâtea numerate moșii, dér ați trecut sub tăcere réua întrebunțare ce ei făceau de veniturile moșilor și n'ati dicit unu cuvântu pentru acela, care și-a pus în pericolu Domnia spre a întorce Statulu român a patra parte din teritoriulu român. N'ati dicit unu cuvântu despre acei patrioți conservatori și liberali, cari în 1862 și 1864 au ajutat în sevrșirea marelui act alu secularizării.

În această mare chestiune Europa și păstrase dreptulu de a-și dice ultimulu

său cuvântu. Rusia mai alesu sprijinea prin o politică monastirile grecesci. Voda-Cuza dorea din inimă secularizarea; însă se temea să nu aducă asupra țerei greutăți și pericole.

Noi, miniștri, i propuserăm ca actulu național să se facă din inițiativa națiunei, adecă a Parlamentulu. Noi, dicea elu, nu voiesc a compromite țera, preferu a mă compromite pe mine. Eu dér voiu lua inițiativa. Proiectulu desecularizare să viă dér din inițiativa guvernulu, și eu voiu lua răspunderea. N'am pentru ce a mă teme. Când m'ati alesu Domnu aveam 8 galbini în busunaru. Moșia mea părintescă era ipotecată. Prăvăliile mele din Galați erau vëndute.

Ei bine, astăzi m'am lăstătu moșia, am mai cumpăratu Ruginósa, am dar cu ce trăi și retrasu din domnia; și dér n'am pentru ce a nu mă espune, mai alesu într'o cauză unde toți Românii suntem uniți.

Ei bine, nici d. raportoru, nici unulu dintre d-nii miniștri, dintre d-nii deputați nu a amintit măcaru numele acela, care a constituitu domeniulu statulu român, acestu domeniu, care pentru sute de ani este chemat a feri România de proletariatu cămpenescu.

Viu acum, D-lor, la chestiunea ce este la ordinea zilei, la improprietărea, sau mai bine dicendu, la vëndarea de pământu muncitorilor agricoli.

Și fiind-că espunerea de motive și raportulu d-lui Popescu se referă la legea rurală din 1864, unii criticându acestu articolu și alții laudându-lu, dați-mi voe, D-lor deputați, să vă expun în scurtu în ce simți, în ce împrejurări s'a făcutu legea rurală din 1864, și cari erau condițiunile legale, în cari se afla proprietatea, stăpâni de moșii și țeranii înainte de 1864.

Legea rurală a emancipat brațele țeranilor supuse clăcei, boerescului; și totodată a emancipat și proprietatea cu mare deosebire de a da pământu generațiunilor de țeran, aședăți pe moșia, până la două treimi a pământulu de cultură.

Această lege nu era dér o lege de improprietărea, ci o lege de emancipare, de o desființare a relațiunilor feudali ce lega pe țeran cu moșia, și pe moșia cu țeranii; o lege care fonda proprietatea mare și proprietatea mică absolută, întregă, proprietatea individuală, liberă, proprietatea occidentală. Astfelu nu era la noi proprietate teritorială înainte de 1864, cu toate stăruințele dela regulamentulu organicu și până la 1864 de a fonda o asemenea proprietate.

I adevăr, noi vedem în toate actele, cari constitue titlurile de proprietate particulară, că la făcarea domnia nouă, stăpâni de moșii se adresau către stăpânire cerendu hrisóve pentru a li-se recunoște stăpânirea pe acele moșii.

Și socotiți, D-lor mei, că stăpâni, odată recunoșcendu-li-se din partea Domniei dreptulu de stăpânire, erau adevărați proprietari în sensulu de astăzi, că puteau dispune de moșia lor fără împedecare; că puteau regula relațiunile lor cum ar fi voit cu sânteni statorniciți pe moșia? Eróre; Statulu avea dreptu a interveni în toate chestiunile atingătoare de acele moșii și de acei ce locuiau pe ele.

(Va urma.)

Academia Română.

Sesiunea generală din anul 1889.

Raportulu secretarulu generalu asupra lucrărilor făcute în anul 1888-89.

(Urmare.)

2. Răposatul *Iacob de Neuschotz* bancheru din Iași, a lăsatu Academiei prin testamentu suma de 20,000 lei în bilete de bancă. Donatorulu a dispus în testamentulu său că:

"Acestu capitalu va face parte din fondurile Academiei. Veniturile lui vor fi prevădute în bugetulu anual alu Academiei și se vor afecta pentru premii autorilor de opere ce, după aprețierea Academiei, se vor admite ca bune și folositoare".

3. *D-lu Alexandru Constantinu Bodescu*, consilieru alu Curței Imperiale, curatoru onorificu alu gimnasiulu din Chișinău și comandoru alu mai multor ordine, locuindu în orașulu Bălți în Basarabia, a făcutu Academiei o donațiune de 2,000 ruble în hârtie, pentru cari s'a realizat suma de lei 5,345, bani 60. *D-lu Bodescu*, făcendu Academiei această donațiune, i-a lăsatu deplină

libertate pentru a hotărî întrebunțarea ei.

Delegațiunea, în conformitate cu Art. 85 al. 3 din Regulamentulu Academiei, a decis a primi donațiunea Princesei *Alina Știrbeiu*, legatulu *Neuschotz* și donațiunea *Bodescu*. În urma acestor decisiuni s'a obținut autorizarea regală cerută de lege, s'au primit sumele dăruite și s'au capitalizat în efecte publice. Rămăne acum ca Academia, conformu dispozițiunei din Art. 7, lit. n. din Statute, să dea aprobarea sa definitivă asupra primirei legatulu și donațiunilor, cari s'au făcutu și să regulamenteze întrebunțarea legatulu *Neuschotz* și a donațiunei *Bodescu*.

4. Succesiunea *Ioană Fétu* a fostu pe deplin regulată în urma decisiunilor luate de Academia în sesiunea trecută. Legatele speciale, a căroru executare cădea în sarcina Academiei ca legatară universală, au fostu date la destinațiunile indicate prin testamentu. Delegațiunea a luat cuvenitele măsuru spre a se vinde său a se închiria móră cu vaporu care represintă o însemnată parte din valoarea totală a legatulu *Fétu* și care de mai mulți ani stă în nelucrare.

5. S'a regulat asemenea definitiv succesiunea răposatulu *Dr. Obedenaru*. Acțiunea judecătorească, care se intentase pentru anularea testamentulu, n'a ajunsu la nici unu rezultat. Inalta Curte de Casație a recunoscut validitatea testamentulu și astfel succesiunea a rămasu așa cum răposatul nostru colegu a voit-o prin testamentulu său. Validitatea testamentulu, și prin urmare drepturile Academiei, au fostu apérate înaintea Inaltei Curți de către d-lu avocat Vas. Brătianu, care a binevoit a lua gratis asupra-și această sarcină. (Va urma.)

Literatură.

Foia bisericească și școlastică, organu alu provinciei metropolitane gr. cat. de Alba-Iulia și Făgăraș; apare în Blășiu de 2 ori pe lună și costă pe anu 6 fl. Redactori: *Dr. Ioană Rațu* și *Al. Uilăcanu*. — Nr. 13 dela 1 Aprilu conține în partea bisericească: Căsătoria preoților (urmare); Purcederea Spiritulu sânt și dela Fiulu, de *Petru Birta*; Preotulu și căsătoria litiganți (urmare); Despre iubirea creștinescă (urmare), de *G. Munteanu*; Indreptariu pentru predicatori; Testamentulu vechiu; Varietăți. — În partea școlastică: Grădinele școlastice; Varietăți; Puntea lui *Traianu* peste Dunăre (urmare), de *N. Popescu*; Originea diaristiceii, de *I. Mărculețu*; Cunoscințe din istoria educațiunei și instrucțiunei, de *Maxim Popu*; Corespondența, de *Dionisiu Brantu*.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS“

(Serviciulu biuroului de coresp. din Pesta)

Parisu, 3 Aprilie. Camera a respinsu propunerea senatulu, de a se trimite înaintea judecătoriei de poliție corecțională vătămările pressei în contra funcționarilor statulu. — Procesulu în contra ligei vorbire de acușațiune și pledăriile. Nu s'a întemplat nici unu incidentu. — S'a răspândit sgomotulu, că *Boulangere* s'a refugiat în ascunsu la *Bruxela*. Sgomotulu se desminte, cu toate astea *Boulangere* se ține ascunsu.

DIVERSE.

Centenarul lui Gabelsberger. Societatea stenografilor austriaci a serbatu Sâmbăta trecută în *Viena* centenarul măiestrulu lor *Gabelsberger*. În decursulu zilei s'au primit din diverse orașe o mulțime de felicitări.

Fiuulu celui de 104 ani. Din *Parisu* se scrie, că uniculu fiu alu bătrânulu

chemistu de 104 ani *Chevreuil* a murit. Răposatul fiu ajunsese vârsta de 70 de ani. Bătrânulu tată i-se ține ascunsă mórtea fiu-său.

Fomete în Apulia. Crisa economică a produsu cumplită miseră în *Apulia*, precum află din *Andria „N. fr. Presse“*. Fometea seceră jertfe întocmai ca o pestilență. Familii întregi, care înainte aveau asigurată o bucată de pâne și care, deși flămânțiau, de rușine sufereau în tăcere, acum cutrieră stradele cerșindu. Cu obraji palid și scofălcit și cu ochii aprinși ca de friguri imploră trecătorilor pâne „ca să nu móră de fôme“. Și ce să dicit de țeran? Peste 20,000 de țeran își bat capulu și nu știu cu ce să își hrănescă familiile. Unu țeran, anume *Ruberti*, cădu deodată jos, pe când se țira pe stradă. Ii veni ajutoru, fu întreatu ce are, dér nu putu răspunde, ochii erau ca la unu mortu. „Sufere de fôme“, dize mediculu, și sërmanulu mai avu putere să dea din capu, că așa este. Țeranulu *Moneriti* muri de fôme. O femeie bătrână cădu fără consciință jos în piță, nu mâncase de două zile. Bucătăriile populare împart, nu-i vorbă, în totă ziua 200 porțiuni, dér cei cari flămânțesc sunt 20,000.

100 studenți arși. O scrisóre din *Japonia* vestese, că o mare nenorocire s'a întemplat în *Tokio*. Universitatea din acel oraș, care era și internat, s'a aprinsu în miezulu nopții, când dormiau toți, și peste 100 de studenți muriră arși de vii. Numai trei studenți putur scăpa réu stălcit, sârindu pe o ferăstră.

Omorirea unui ministru japonez.

Serbarea ce s'a dat în *Tokio* cu ocaziunea publicării noiei constituțiunii japoneze a fostu intrerupt prin omorirea ministrulu de instrucțiune, viconte *Mori*. „*Munch. Allg. Ztg*“ află din *Tokio* cu data de 15 Februarie următoarele: Ministrulu tocmai se îmbrăca ca să se ducă la vestirea cea sərbătorescă a constituției în palatulu împăratulu, când unu tineru bărbat voi să i-se anunțe dicendu că are să i facă ministrulu o importantă împărtășire. Secretarul privat nu voi să lu anunțe insistându să i-se comunice lui. După multă codire, îi împărtăși că a venit să facă atentu pe ministrulu, că unu număr de studenți nemulțamiți și oțeriți pe ministru ar fi plănuit pentru această și unu atentu la viața lui. Secretarul raportă ministrulu, care dize că nu pune greutate pe nisce date atât de nehotărâte, așa că secretarul se duse érași jos să mai pună întrebări. În curendu veni ministrulu în plină uniformă pe trepte în jos și trecendu pe lângă odaia unde ședeau cei doi, secretarul dize: Asta-i tinerulu! „Acesta se apropiă de ministru și începe a i istorisi. Deodată apucă pe ministrulu cu mâna stângă, ér cu dreapta îi implântă unu cuțitu în pantece. La momentu sări poliștulu, care însoția totdeuna trăsura ministrulu, și cu o singură lovitură de sabie îi despica ucișagulu capulu, așa că acesta imediat cădu mortu la pământ, ér ministrulu mai trăi 24 de ore. Ucișagulu era de 25 ani și funcționar inferior în ministerulu de agricultură. După cum s'a constatat din hârtile găsite la el, omoritorulu își propusese să răsbune tocmai în această și o hulă adusă deului *Ise* prin aceea, că ministrulu a intrat în templu încălțat cu cisme.

Cutremur de pământ în Japonia. Din *Tokio* se scrie, că în partea de sud-est a Japoniei s'a simțit la 18 Febr. unu cutremur de pământ din cele mai mari, cutremur care a avut dreptu urmare că în mai multe orașe olanele de pe case au cădută jos, ér clădirile de o construcțiune mai slabă s'au dărămat și ele. Cutremurul a durat vr'o de ce minute și s'a făcutu cu mai multe intreruperi. Mai multe stricăciuni s'au făcutu în *Yacotran*, ér la *Tokio* numai părțile mai de jos ale orașulu au suferit pagube.

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul pieței Brașov

din 3 Aprilie st. n. 1889.

Banote românești	Cump.	9.50	Vend.	9.53
Argint românești	"	9.44	"	9.48
Napoleon-d'ori	"	9.56	"	9.59
Lire turcești	"	10.84	"	10.88
Imperiali	"	9.84	"	9.88
Galbin	"	5.62	"	5.65
Scris. fonc. „Albina“	6 ¹ / ₂	101.—	"	—
" " " " "	5 ¹ / ₂	98.50	"	99.—
Ruble rusești	"	127.—	"	128.—
Discontul	6 ¹ / ₂ —8 ¹ / ₂	pe an.		

Cursul la bursa de Viena

din 2 Aprilie st. n. 1889.

Renta de aur 4%	103.10
Renta de hârtie 5%	94.90
Imprumutul căilor ferate ungare	145.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (1-ma emisiune)	99.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	120.—

Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	115.50
Despăgubirea pentru dijma de vină ungurească	99.85
Imprumutul cu premiul ungurească	145.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	131.50
Bonuri rurale ungare	104.95
Bonuri cu clasa de sortare	104.95
Bonuri rurale Banat-Timiș	104.95
Bonuri cu cl. de sortare	104.95
Bonuri rurale transilvane	104.95
Bonuri croato-slavone	105.—
Renta de hârtie austriacă	83.95
Renta de argint austriacă	84.90
Renta de aur austriacă	111.50
Losuri din 1860	142.75
Acțiunile băncii austro-ungare	892.—
Acțiunile băncii de credit ungare	304.50
Acțiunile băncii de credit austr.	300.50
Galben împărătesc	5.71
Napoleon-d'ori	9.56 ¹ / ₂
Mărci 100 imp. germane	59.10
Londra 10 Livres sterline	120.85

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul de persoane Nr. 307: 7 ore 10 de minute seara.
Trenul mixt Nr. 315: 4 ore 10 minute dimineața.

2. Dela Brașov la București:

Trenul mixt Nr. 318: 1 oră 55 minute după amăzi.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașov:

Trenul de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amăzi.
Trenul mixt Nr. 316: 9 ore 52 minute seara.

2. Dela București la Brașov:

Trenul mixt Nr. 317: 2 ore 32 minute după amăzi.

A. Plecarea postelor.

- a) Dela Brașov la *Răznov-Zărnesc-Brană*: 12 ore 30 m. după amăzi
- b) " " *Zărnesc*: 4 ore după amăzi.
- c) " " în *Săcuie* [S. Georgi]: 1 oră 30 minute noaptea.
- d) " " la *Făgăraș*: 4 ore dimineața.
- e) " " la *Săcele*: 4 ore dimineața.

Actiile
institutiului de credit și economii
„TIMIȘIANA“
împreună cu cuponul plătit în 1 Mai a. c. le cumpără cu
60 florini bucată
CANCELARIA NEGRUȚU
în Gherla — Szamos-Ujvár.
48,3—1

ANUNȚU.

Bolta din colțul prundului scheilor casa No. 1387 împreună cu 2 odăi lipite de dânsa și pivniță este de dată cu chiriă dela sf. Mihail a. c. înainte, eventual se vinde întreaga casă.

Despre care se poate afla cele de lipsă la **BĂILE DE ABURU.**

50,3—1

Avisu d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fașia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeală				Predeală—Budapesta				B.-Pesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—B.-Pesta				Copșa-mică—Sibiu			
Tren de per-sone	Tren de accele-rată	Tren omni-bus	Tren mixt	Tren de per-sone	Tren de accele-rată	Tren mixt	Tren omni-bus	Tren omni-bus	Tren de pers.	Tren mixt	Tren de pers.	Tren mixt	Tren de pers.	Tren mixt	Copșa-mică	Sibiu	Copșa-mică	Sibiu	
Viena	11.10	8.—	6.18	București	7.30	1.14	—	Viena	11.10	2.—	Teiuș	11.24	3.—	1.42	Copșa-mică	2.29	4.36	5.06	
Budapesta	7.40	2.—	3.10	Predeală	1.14	1.45	—	Budapesta	8.20	9.05	Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32	Șeica mare	3.02	5.46	6.17	
Szolnok	11.06	4.05	7.38	Timiș	1.45	2.32	—	Szolnok	11.20	12.41	Vințulu de jos	12.30	4.10	—	Lómneșu	3.46	6.17	6.40	
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	Brașov	—	4.10	7.10	Arad	4.10	5.45	Șibot	1.01	4.43	—	Ocna	4.18	6.17	6.40	
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	Feldióra	4.10	7.31	—	Glogovaț	2.17	4.30	6.—	Orăștia	1.32	5.13	11.—	Sibiu	4.42	6.40	6.40
Várad-Velence	—	7.11	9.18	Apața	4.56	8.14	—	Györök	2.37	4.43	6.13	Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21	Sibiu-Copșa-mică	—	—	—
Fugyi-Vásárheli	—	—	9.27	Ágostonfalva	5.37	8.36	—	Pauliș	3.19	5.07	6.38	Deva	2.52	6.35	—	Sibiu	8.50	10.—	10.—
Mező-Telegd	—	—	9.44	Homorod	6.07	9.12	—	Branicica	3.43	5.19	6.51	Deva	3.23	7.02	—	Ocna	9.17	10.24	10.24
Rév	—	7.41	10.21	Homorod	6.55	9.24	—	Ilia	4.05	5.41	7.10	Ilia	3.55	7.28	—	Lómneșu	9.45	10.50	10.50
Bratca	—	8.10	11.38	Hașfalău	8.36	10.24	—	Gurasada	—	6.09	7.37	Gurasada	4.08	7.40	—	Șeica mare	10.20	11.20	11.20
Bucia	—	—	12.16	Sighișora	9.13	10.46	—	Zam	—	6.28	7.55	Zam	4.44	8.11	—	Copșa-mică	10.49	11.45	11.45
Ciucia	—	9.04	12.54	Elisabetopol	9.56	11.19	—	Soborșin	—	7.25	8.42	Soborșin	5.30	8.46	—	Cucerdea-Oșorheiu	—	—	—
Huedin	—	9.34	—	Mediaș	10.37	11.47	—	Bérvava	—	8.01	9.12	Bérvava	6.27	9.33	—	Reghinul săsesc	—	—	—
Stana	—	—	3.40	Copșa mică	10.59	12.02	—	Gurasad.	—	8.34	9.41	Conop	6.47	9.53	—	Reghinul săsesc	—	—	—
Aghiriș	—	—	4.15	Micăsasa	11.16	12.09	—	Ilia	—	8.55	9.58	Radna-Lipova	7.28	10.27	5.50	Cucerdea	3.05	10.20	3.25
Ghirbău	—	—	4.36	Blași	11.37	12.25	—	Branicica	—	9.19	10.17	Pauliș	7.43	10.42	6.13	Cheța	3.35	10.50	3.58
Nădășel	—	—	4.58	Crăciunel	12.16	12.53	—	Deva	1.47	9.51	10.42	Györök	7.59	10.58	6.38	Ludoș	3.56	11.11	4.20
Clușiu	—	10.34	5.26	Teiuș	1.51	1.47	—	Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07	Glogovaț	8.28	11.35	7.19	M.-Bogata	4.06	11.20	4.30
Apahida	11.15	—	6.56	Aiud	2.18	2.08	—	Orăștia	—	11.09	11.37	Arad	8.42	11.39	7.19	Lernuț	4.43	11.57	5.11
Ghiriș	11.34	—	7.15	Vințulu de sus	2.48	2.30	—	Șibot	—	11.39	12.—	Szolnok	9.17	12.31	6.20	Sănpaul	4.58	12.12	5.28
Cucerdea	12.45	—	7.41	Uiora	2.56	2.37	—	Vințulu de jos	—	12.12	12.29	Budapesta	2.32	5.12	—	Mirașteu	5.21	12.36	5.53
Uiora	1.30	—	9.18	Cucerdea	3.14	2.53	—	Alba-Iulia	8.55	12.29	12.46	Viena	6.—	8.20	—	Oșorheiu	5.40	12.55	6.13
Uiora	1.37	—	10.—	Ghiriș	4.01	3.26	—	Teiuș	9.54	1.16	1.26	—	3.—	6.05	—	Reghinul săs.	6.—	4.58	7.—
Vințulu de sus	1.45	—	10.09	Apahida	5.28	4.40	—	Simeria (Piski)-Petroșeni	—	—	—	Petroșeni-Simeria (Piski)	—	—	—	Reghinul săs.	7.56	7.—	—
Aiud	2.07	—	10.19	Clușiu	5.56	5.—	—	Simeria	6.47	2.42	Petroșeni	9.36	4.26	—	Reghinul săsesc	—	—	—	
Teiuș	2.26	—	11.55	Nădășel	6.37	5.32	8.—	Streiu	7.40	3.25	Banița	10.17	5.12	—	Oșorheiu-Cucerdea	—	—	—	
Crăciunel	3.11	—	12.34	Ghirbău	6.58	—	8.36	Hașeg	8.51	4.16	Crivadia	10.58	5.55	—	Reghinul săs.	8.35	8.—	—	
Blași	3.24	—	12.52	Aghireș	7.14	—	9.02	Pui	10.02	5.11	Pui	11.42	6.41	—	Oșorheiu	10.20	9.49	—	
Micăsasa	3.54	—	1.34	Stana	7.29	6.11	9.32	Crivadia	11.02	5.58	Hașeg	12.23	7.26	—	Mirașteu	6.56	12.15	10.20	
Copșa mică	4.09	—	2.19	B. Huedin	7.56	6.43	10.11	Banița	11.50	6.40	Streiu	1.12	8.14	—	Sănpaul	7.16	12.35	10.39	
Mediaș	4.21	—	2.46	Ciucia	8.18	7.12	10.51	Petroșeni	12.30	7.12	Simeria	1.51	8.50	—	Lernuț	7.40	12.58	11.02	
Elisabetopol	5.11	—	3.31	Bucia	8.58	7.12	12.16	—	—	—	—	—	—	—	M. Bogata	8.03	1.19	11.23	
Sighișora	5.45	—	3.59	Bratca	9.15	—	12.50	—	—	—	—	—	—	—	Ludoș	8.51	2.02	12.06	
Hașfalău	6.12	—	4.32	Rév	9.34	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Cheța	9.08	2.18	12.22	
Homorod	7.32	—	6.53	Mező-Telegd	9.53	7.51	1.19	—	—	—	—	—	—	—	Cucerdea	9.40	2.46	12.50	
Ágostonfalva	7.32	—	7.21	Fugyi-Vásárheli	10.25	8.17	2.—	—	—	—	—	—	—	—	Simeria (Piski)-Unied.	—	—	—	
Apața	8.17	—	8.23	Várad-Velence	10.47	—	3.04	—	—	—	—	—	—	—	Simeria (Piski)	2.—	—	—	
Feldióra	8.37	—	9.02	Oradea-mare	10.57	—	3.36	—	—	—	—	—	—	—	Cerna	2.40	—	—	
Brașov	9.45	—	9.52	P. Ladány	11.04	8.42	3.52	—	—	—	—	—	—	—	Uniedóra	3.0	—	—	
Timiș	1.55	—	11.19	Szolnok	11.19	8.47	4.47	—	—	—	—	—	—	—	Unied.-Simeria (Piski)	—	—	—	
Predeală	2.53	—	1.15	Budapesta	1.15	10.08	7.30	—	—	—	—	—	—	—	Simeria (Piski)	2.—	—	—	
București	3.28	—	3.29	Viena	3.29	11.51	3.15	—	—	—	—	—	—	—	Uniedóra	9.36	—	—	
	9.35	—	2.50		6.33	1.55	7.45	—	—	—	—	—	—	—	Cerna	9.50	—	—	
			7.15		2.50	7.15	6.05								Simeria	10.15	—	—	

Notă: Numerii încadrați cu linii grose însemnăză orele de noapte.